

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ (ਮਿਸਲੇਨੀਅਸ)

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1961 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੰਬਰ 34-ਡੀ

ਇਨਕਮ (ਆਮਦਨ)-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) - ਧਾਰਾ 9 ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ (ਅਧਿਸੂਚਨਾ) ਨੰਬਰ 878-ਐਫ (ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ) ਮਿਤੀ 21 ਮਾਰਚ, 1922 - ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ- ਗਣਨਾ- ਕੀ ਕਰਦਾਤਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਗੈਰ-ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਸਾਲਾਨਾ ਭਾੜਾ (ਲੇਟਿੰਗ) ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ 21 ਮਾਰਚ, 1922 ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ (ਅਧਿਸੂਚਨਾ) ਨੰਬਰ 878-ਐਫ (ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਕਾਰਨ ਆਮਦਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਹਤ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਆਮਦਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਸਿਰਲੇਖ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ" ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਕੱਟੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਇਕ ਛੋਟੇ ਵਾਲੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹ ਭੱਤਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅਣ-ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ XI ਦੀ 1922 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੁਕਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ:

" ਕਿ ਕੀ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ 878-ਐਫ (ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ) ਮਿਤੀ 21 ਮਾਰਚ, 1922 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਰਦਾਤਾ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅਣ-ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਇਆ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।?"

ਕੇ. ਐਨ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਕਿਰਪਾਲ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ ਹਾਰਡੀ, ਡੀ.ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਮਹਾਰਾਜ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਚਾਵਲਾ, ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੰਬਰ 34-ਡੀ 1960 ਅਤੇ 2-ਡੀ 1961 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਹਿਲਾ, ਹਵਾਲਾ ਸਰਦਾਰ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਰਦਾਰ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਸਰਦਾਰ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਆਦਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 1922 ਦਾ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਆਮ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪਹਿਲੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ:-

"(1) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀਰਾਜ ਰੋਡ ਸਥਿਤ ਨੰਬਰ 7 ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 1,40,000 ਰੁਪਏ ਹੈ ਅਤੇ ਸ. ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵੰਡ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਸ. ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ?

(2) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਸਰ ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (ਬਿਲਡਰਜ਼), ਨਾਗਪੁਰ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਰਬਾਡਾ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿਚ ਸ. ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਬਕਾ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਸ. ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਮਦਨ ਸੀ?"

ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਕੀ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ 24 ਮਾਰਚ, 1922 ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ 878-ਐਫ (ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ) ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਰਦਾਤਾ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਕਾਨ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਗੈਰ-ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ - *ਸ. ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1)*, ਅਤੇ *ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਤਾਇਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2)* ਵਿੱਚੋਂ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹਗੀਣ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕੇ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ *ਸ. ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1)*, ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਹੁਣ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਮਾਮਲਾ ਬਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿਚ ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:

ਕਰਦਾਤਾ ਸਰਦਾਰ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੱਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਨਾਟ ਸਰਕਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੀਗਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਅੱਧੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਸਰਦਾਰ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਰ ਸੋਭਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਸਰਦਾਰ ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ੁੱਧ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1952-53 ਲਈ ਇਸ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, 10,059 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਅਸਲ ਅਪੂਰਤੀਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ 1951-52 ਵਿੱਚ 17,646 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 7,587 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਕਟੌਤੀ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ 878-ਐਫ (ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ), ਮਿਤੀ 21 ਮਾਰਚ, 1922 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 10,059 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ 1952-53 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1953-54 ਅਤੇ 1954-55 ਲਈ ਅਣ-ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰਕਮ 1953-54 ਲਈ 41,129 ਰੁਪਏ ਅਤੇ 1954-55 ਲਈ 20,249 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਣ-ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਹਰੇਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਕ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੱਟਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਲੋਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1952-53, 1953-54 ਅਤੇ 1954-55 ਹਨ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 31 ਮਾਰਚ, 1952, 31 ਮਾਰਚ, 1953 ਅਤੇ 31

ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"ਆਮਦਨ ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 48 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ -

(38) ਆਮਦਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ 'ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਪਰ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜਿੱਥੇ-

- (ਏ) ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਸਹੀ ਹੈ;
- (ਬੀ) ਡਿਫਾਲਟਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ;
- (ਸੀ) ਡਿਫਾਲਟਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (ਡੀ) ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਾਜਬ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ
- (ਈ) ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਇਆ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਲ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

* * * * *

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (15) ਨੇ 'ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

'ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ..... " ,

ਧਾਰਾ 3 ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਰਾਂ ਜਾਂ ਦਰਾਂ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ(ਪਾਰਟਨਰ) ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।"

ਧਾਰਾ 9, ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:

" (1) ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 'ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੱਚਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਹਨ.....

* * * * *

(2) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਉਹ ਰਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਸਾਲ-ਦਰ-ਸਾਲ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਜਬ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; .

* * * * *."

ਧਾਰਾ 60 ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"(1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਛੇਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ, ਦਰ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੋਧ, ਆਮਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ।

(2) ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਐਡਵਾਂਸ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮੁਨਾਫਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਦਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1939 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਛੇਟ, ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਥੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ

ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਰਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਈਆ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਵਿਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਮਾਰਤ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਦਲੀਲਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਇਆ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਕਾਰਨ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਹਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਹਤ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ "ਆਮਦਨ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਜਾਇਦਾਦ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਕੱਟਿ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਜਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 24 ਦੇਖੋ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਵਾਲੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਭੱਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੋਰ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਲਈ ਛੋਟੇ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੋਟੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਵਸੂਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅਣ-ਜਮ੍ਹਾਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ; ਪਹਿਲੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਡਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਭਾਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 100 ਰੁਪਏ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) (1960) 38, ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 436.

(2) (1962) 46 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 1230

ਕਾਦਮਬਿਨੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ – ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।